

KARAFFA ATTILA

Mivé lettél Európa?

Aggodalommal figyelem, hogy keresztény gyökerek nélkül képzelem el az új Nyugat-európai társadalom a jövőt, ugyanis egyes brüsszeli politikusoktól nemrégiben olyan dokumentum szivárgott ki, amelyben betiltanák a karácsony szót, illetve Szűz Máriát. Az ötlet egyelőre nem kapott zöld utat, de sajnos látva a nyugat Istentől való eltávolodását és a keresztény értékek fiókba zárását nem lehetünk egészen nyugodtak. Európa beteg, vagy mondjuk inkább az egyik fele. A túlzott megfelelési kényszer, a vallás eltaszítása, az Istentől való eltávolodás mély sebeket vág az öreg kontinensbe.

„A kereszténység megtanította minden ember egyenlőségét, fajra, bőrszínre, társadalmi osztályra, foglalkozásra való tekintet nélkül. Tudatosította a munka méltóságát, a lelki értékek elsőbbségét, amelyek egyedül képesek arra, hogy megneveljék az embert” – olvashatjuk Robert Schumanntól, a luxemburgi születésű német-francia kereszténydemokrata politikustól, aki az Európai Unió egyik alapítója. Valahogy nagyon elfelejtették az alapító atyák szándékait a mai brüsszeli vezetők és munkatársaik. Mintha éppen az ellenkezőjét tűzték volna ki célul a nyugati Babelben.

Mi, Szent István örökösei viszont hitet és tanúságot teszünk a keresztény értékek megmaradása és továbbadása mellett. Nekünk Jézus Krisztus tanítása világítótoronyként fénylik.

Értékek nélkül elveszünk, szívünk-lelkünk kiüresedik, céltalanokká és kiszolgáltatottakká válunk.

A kiadvány a Keresztény Európa c. közéleti fórumra készült 200 példányban.

KERESZTÉNY EURÓPA

Közéleti fórum
Gál Kinga európai
parlamentari
képviselővel

2023. szeptember 18., 14:00
Dunaszerdahely, Városháza

www.pazmaneum.com

PÁZMANEUM

GÁL KINGA

európai parlamenti képviselő

„Európa vagy keresztény lesz,
vagy nem lesz.” Robert Schuman

Hiszem, hogy a Kárpát-medence, de egész európai kontinensünk jövője a családokban rejlik. Mert csak erős családokra épülhet erős nemzet, és erős nemzetek tehetik erőssé Európát.

Ezért soha nem volt ekkora nagy a tét, hogy a mi keresztény, nemzeti és családközpontú nézetünket megerősítsük úgy a közeledő nemzeti választásokon, mint a 2024-es európai parlamenti választásokon is. Hogy megerősödve csatornázzuk be ezeket Európa jövőjének alakításába.

Nemrégiben Ferenc pápát láttuk vendégül Magyarországon, hitünk erejét láthatta a világ. Ahogy a Szentatya mondta: „a következő nemzedékeknek a remény jövőjét nyújtjuk, ne a háborút; egy bölcsőssel és nem sírokkal teli jövőt”. Ebben van lehetőségünk és felelősségünk nekünk keresztény, konzervatív gondolkodású magyaroknak határokon innen és túl.

THDR. KARAFFA JÁNOS

Menedéket Jumurdzsáknak?

Amikor annak idején – újra és újra - elolvastam Gárdonyi Géza „Egri csillagok” című örökbecsű regényét, úgy gondoltam, ez egy olyan mű, amelyben tisztán megkülönböztethető a Jó és a Rossz. A Jó oldalon áll a hazáját védő Bornemissza Gergely és Dobó István, míg a Gonoszt a hódító törökök és a kegyetlen Jumurdzsák testesítette meg számomra.

Ma „multikulturális” és „toleráns”, a „másságot” mindenképp fölötte tisztelő világunkban úgy tűnik, elmosódtak a Jó és a Rossz közti határvonalak. A szélsőséges relativizmus útvesztőiben tévelygő modern ember úgy gondolja, már nincs a hagyományos értelemben vett Jó és Rossz, mert minden csak viszonylagos. Ami nekem jó, azt a másik talán negatívan értékeli.

Úgy tűnik, ma már nem mindenki számára jelent hősi cselekedetet az egri vár védőinek magatartása, akik egykor magyar hazájukért és keresztény hitükért „Jézus, Mária!” kiáltással szálltak harcba a vérszomjas török hódítókkal szemben.

Jézus azt mondja: „Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint annak, aki életét adja barátaiért.” Az egri vár védői életüket adták: övéikért, nemzetükért, hazájukért. Nem gyűlöletből vagy érdekből gyilkoltak, hanem jogos önvédelemből voltak kénytelenek ölni, szeretteik miatt. Választhattak volna más utat is: „menedéket” adhattak volna a „szegény” Jumurdzsáknak, feladhatták volna a várat és felvehették volna a muzulmán hitet.

Megváltozott értékrendű korunkban bizonyosan akadnának olyan „toleranciát” hirdető aktivisták, akik Bornemissza Gergely mai követőit intoleránsnak és kirekesztőnek bélyegeznék és követelnék, hogy adjunk

menedéket a „jobb megélhetés” reményében érkező Jumurdzsák-utódoknak. Elképzelhetjük, mi lenne a sorsa a várnak, ha beengednénk őket ...

Sajnos, egyre inkább úgy tűnik, feledésbe merülnek az olyan erények és értékek, mint a hazaszeretet, önfeláldozás, bátorság, egyeneslelkűség. Sokak szerint nem kifizetődő ezeknek az értékeknek a követése. A keresztény-nemzeti hagyományaink köveiből épített vár alapjait „titkos féreg rágja”. De mi ne csüggedjünk, mert ez a vár még nem dőlt össze – még nem sikerült a sátáni erőknek minden keresztény értéktől megfosztaniuk nemzetünket.

Dobó Istvánnak a végső küzdelem előtt mondott szavai bátorítsanak bennünket, keresztény magyarokat a mai pogány istentelenség minden támadásával szemben: „Megesküdtünk, hogy a várat meg nem adjuk. Eskünket megállottuk. Úgy dacolt a vár eddig az ostrommal, mint tenger viharával a tengerben álló kőszikla. Büntelen lélekkel kell küzdenünk a várnak és hazánknak a megmaradásáért! Példátlan az a küzdelem, amellyel megtartottuk a várat. Bízom a lelkünk erejében, bízom Szűz Máriában, aki Magyarország patrónája, bízom Szent István királyban, akinek a lelke vele van mindig a magyar nemzettel, és legjobban bízom magában az Istenben! Induljunk, testvéreim!”

ANTALL JÓZSEF MINISZTERLENÖK

1990. május 22-én a választásokon győzött MDF miniszterelnök-jelöltjeként tartott programbeszéd az Országgyűlésben (részlet)

...A föderáció felé haladó Európában ugyanakkor éppen a regionalizmus biztosíthatja a nemzeti sajátosságok megőrzését, a nemzeti érdekek további érvényesülését minden nacionalista felhang nélkül. Kisebbségi politikánk fő célja az emberi jogok, s ezeken belül a kisebbségek jogainak érvényre juttatása határainkon kívül és határainkon belül egyaránt. Tekintettel arra, hogy a magyarság egyharmada határainkon kívül él, a magyar államnak különleges felelőssége a magyar nemzet, mint kulturális és etnikai közösség megmaradásának támogatása mindenütt. Ezért állunk ki – a fennálló nemzetközi szerződések tiszteletben tartásával, azok szellemében – a határainkon kívül élő magyar közösségek önrendelkezési jogának megtartása mellett, a szomszéd államok kormányainak nyilvánított ígéreteivel is összhangban. Ideje, hogy a nemzeti kisebbségek valóban az országok közötti barátság legfontosabb hídját alkossák, de ezt csak a jogaikat és méltóságérzetüket visszanyert közösségek láthatják el...

PHDR. BOZAY KRISZTIÁN, PHD.

Európa igazi arca

Európa keresztényi jelzője nem csupán egy mérce, hanem egy igaz álláspont ma, mely kort, teret és személyi kötődést jelent. Ma Európát keresztényi jelzővel ellátni nagy kihívás, ugyanakkor nem lehetetlen. Előfeltételezi a természetfeletti léptéket, a józan gondolkodást és az igazságra való nyitottságot. Robert Schuman az Európáért c. művében nagy határozottsággal magyarázza, hogy „az (igaz) demokrácia a kereszténységnek köszönheti létét, és azon a napon született, amikor az ember (személyes) küldetésévé válik”.

Ma Európában válságról, jeltelenségről, kiüresedésről lehet a legtöbbet hallani. Valójában azonban a legnagyobb igények, melyek megfogalmazódnak az egyes államokban, és leginkább az emberekben, nem ezen mutatókat hordozzák, hanem azon civilizációs megoldások reményét, melyek kapaszkodókat jelentenek az itt élő ember számára. Sokan, az (ún.) felvilágosult gondolkodók közül (is) Európa alkonyát hirdetik, pedig az alkony csupán egy nap (avagy korszak) végét jelöli/jelölheti meg, s nem egy teljes

végpusztulatot. Európát nem felejteni és rombolni kell, hanem építeni és ápolni. Ki kell őszintén mondani, hogy Európa nem önmagában vált Európává, hanem a kontinensen élő emberek emberi-, vallási- és nemzeti önzonossága emelte olyan szintre az itt élők életét, mely kultúrát és nemzeteket őrzött meg az évszázadok sodrásában, kihívásaiban. De ehhez szükség volt a nemzetek szervezettségére, az emberek nyílt istenhitére és mindama elköteleződésre, mely nélkül egyetlen ember sem tudja állni az idők viharjait és kihívásait.

A várva várt megújodást Európa népei számára nem a képlékeny ideológiákban való elmerülés hozza meg, hanem az alapvető kérdések taglalása, értelmezése és egyben személyes válaszok kimondása ezen kérdésekre hozza meg. Ha kicsit gyakorlatiasabbak akarunk lenni, akkor azt mondhatjuk: ma nem az az alapvető kérdés, hogy milyen Európa, hanem az, milyenné tesszük Európát és milyen eszközökkel.

A középkortól a kereszténység és az Egyházak építő elemeivé váltak az Európai kontinensnek. Gondoljunk csak az iskolákra, az egyházak által alapított egyetemekre. A kereszténység nem csupán bástyája volt az európai embernek, de olyan mércéjévé vált, mely széles körben kísérte az egyén sorsát, életét, döntéseit és szociális érdekeit. Személyes meggyőződéssel állíthatjuk, hogy ezen feladatait a kereszténység, a mai korszerű eszközök segítségével is el tudja látni. Így a keresztény jelző, nem csupán múltat jelöl, de egy küzdelmes jelenben bizonyosságot, az eljövendőben pedig reményt sugároz. Ahogy a közelmúltban voltak Jacques Maritain-ei, Gabriel Marcel-jai, és ha a mai kornak lesznek Roger Scruton-jai, Rod Dreherjei, illetve Molnár Tamássai, akkor azt gondolni nem lehetetlen elképzelés, hogy Európának nemcsak múltja, de jelene és bizonyos jövője (is) van. Már csak az a kérdés marad hátra: én mit kívánok tenni Európa igaz (és egyben maradó) arcáért?

**Ima Szűz Máriához,
Magyarok Nagyasszonyához**
(Karaffa János:
Felvidéki magyarok imája)

Égi Édesanyánk, bizalommal járunk ma Hozzád imánkkal, hisz Benned nemzetünk égi gyámolítóját, segítő Nagyasszonyát ünnepeljük. Segítséget, pártfogást keresünk Nálad. Hiszen a gyenge mindig is az erőshöz folyamodik. De egyedül ahhoz az erőshöz, akinek szeretetében bízunk, akinek segítsége győzelemre visz.

A magyar nemzet is pártfogójaként fordult Hozzád a nehéz időkben a régmúlttól fogva. A csapások és megpróbáltatások, járványok, háborúskodás, belviszályok idején is a Te anyai szeretetedre támaszkodva, közbenjárásodban bizakodva várt mindig segítséget. „Emlékezzél meg, kegyes Szűz Mária, hogy sohasem lehetett hallani, hogy Te valakit magára hagytál, aki oltalmadat kérte...” – fohászokodott Hozzád Esterházy Pál nádor is imájában.

Pártfogóként fordulunk Hozzád, mi, felvidéki magyarok is! Érezzük gyengeségünket, de nem feledjük, hogy felettünk áll a gondviselő Isten keze. Gyengék vagyunk. Gyengék a nyomorúságok ellen való küzdelemben, gyengék az erkölcsi magatartá-

sunkban, gyengék a hit megvallásában, gyengék a szeretet cselekedeteinek megvalósításában. Mindezek hiányok, gyarlóságok, melyeknek eltávolítása a mi feladatunk, de Nélküled mindehhez gyengék vagyunk.

Nagyasszonyunkként akarunk ismét tisztelni, Királynőnként akarunk Neked szolgálni. Tudjuk, hogy csak akkor leszel Királynővé, ha a szívünkkel hódolunk Neked s igaz tettekkel építjük Szent Fiad országát. Bízunk benne, hogy megint Nagyasszonya leszel hazánknak, ha előbb Nagyasszonya lettél lelkünknek! Fogadjuk, hogy ennek érdekében mindent megteszünk, hűséggel és szeretettel szolgálva Istent és embertársainkat minden élethelyzetben.

Hozzád száll fel ma a gyermeki bizalom imája felvidéki magyar gyermekeid ajkán, itt ... (kegyhelyen, templomban, otthonunkban). Kérjük oltalmadat a megpróbáltatás, betegség és járvány idején, vigaszt és reményt merítve Tőled, Égi Édesanyánktól, aki ma is azt üzened nekünk, hogy nem feledkezel meg a szegény magyarokról!

Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya, könyörögi érettünk Szent Fiadnál! Szent István királyunk, Boldog Károly király, Boldog Batthyány-Strattmann László, Boldog Salkaházi Sára és Isten Szolgája, Esterházy János – terjesszétek könyörgéseinket a Mindenható Isten trónja elé!

Európa és a magyar hivatás

*Teleki Pál gondolatai
Merjünk magyarok lenni! – II. rész
Idézetek Teleki Pál beszédeiből
és írásaiból*

Mi az európai fejlődéssel együtt haladunk. Minden európai korszak rányomta bélyegét a mi életünkre is, de a hatást mindig letompítottuk, vagy kifejező magyar szóval élve – „magunkévá tettük” azt, amit egész Európa fejlesztett ki. Itt világosan megkülönböztetek: nem „amit Európától átvettünk”, hanem „egész Európa fejlesztett ki” velünk együtt, a mi részvételünkkel. Kaptunk és adtunk is elemeket, de az egész fejlődés közös. Érezzük a történelmi felelősséget mi, magyarok, önmagunk elmúlt és jövőjeivel, Európával szemben, amelyet védtünk, amelynek kultúráját a többi nemzettel együtt építettük. Csak addig maradhatunk fenn a népek tengerében, amíg történelmi hivatásunkat teljesíteni akarjuk. S amíg e mellett kitartunk és kiállunk, ne tartson senkitől és semmitől az ezeréves nemzet.

Mi minden korban meg tudtuk állni a helyünket Európában és minden korban magyarok is tudtunk maradni. Ez a mi útunk a jövőben is. A magyar élet formája szerint éltünk, akármi történt körülöttünk Európában. Magyarok maradtunk és ezzel adtunk legtöbbet Európának.

A jövő a mi különböző származású embereket összefogó nemzetfogalmunknak kedvez. Ha mi nem tartjuk meg a magunk mivoltát, a magunk lelkeségét, a nemzetnek a maga mivoltáról vallott felfogását, amely itt ezen a helyén a világnak, ebben az időbeli és térbeli tájban az egyedüli lehető, földrajzilag és népileg adott, abban az esetben megszűnik a nemzet, Európának egyik nemzete, alkotóeleme. Akkor emberen leszünk csak, porszemek, széjjelhullunk és soha többé felismerhetők nem leszünk. Lenéznek bennünket, ha magunkat nem ismerjük.